

defriese galerij

Tien pixels diep

Leeuwarden – Galerie 92
Eewal 92, tot en met 7 februari,
donderdag tot en met zaterdag 13 tot
17 uur, www.galerie92.nl

'Roept u maar! Noteer uw beleving', staat er op een felgele post-it die boven het gastenboek van Galerie 92 is geplakt. Bezoekers worden uitgedaagd de verschillen tussen Friese, Groningse en Drentse kunstenaars te ontdekken in het tentoonstellingsdrieluik van het noordelijke kunstcollectief 6kmper-uurmondiep. Deze derde expositie, met werk van de Groninger tak van het collectief, sluit dit drieluik af. Met vijf deelnemende kunstenaars is de kleine galerie snel gevuld.

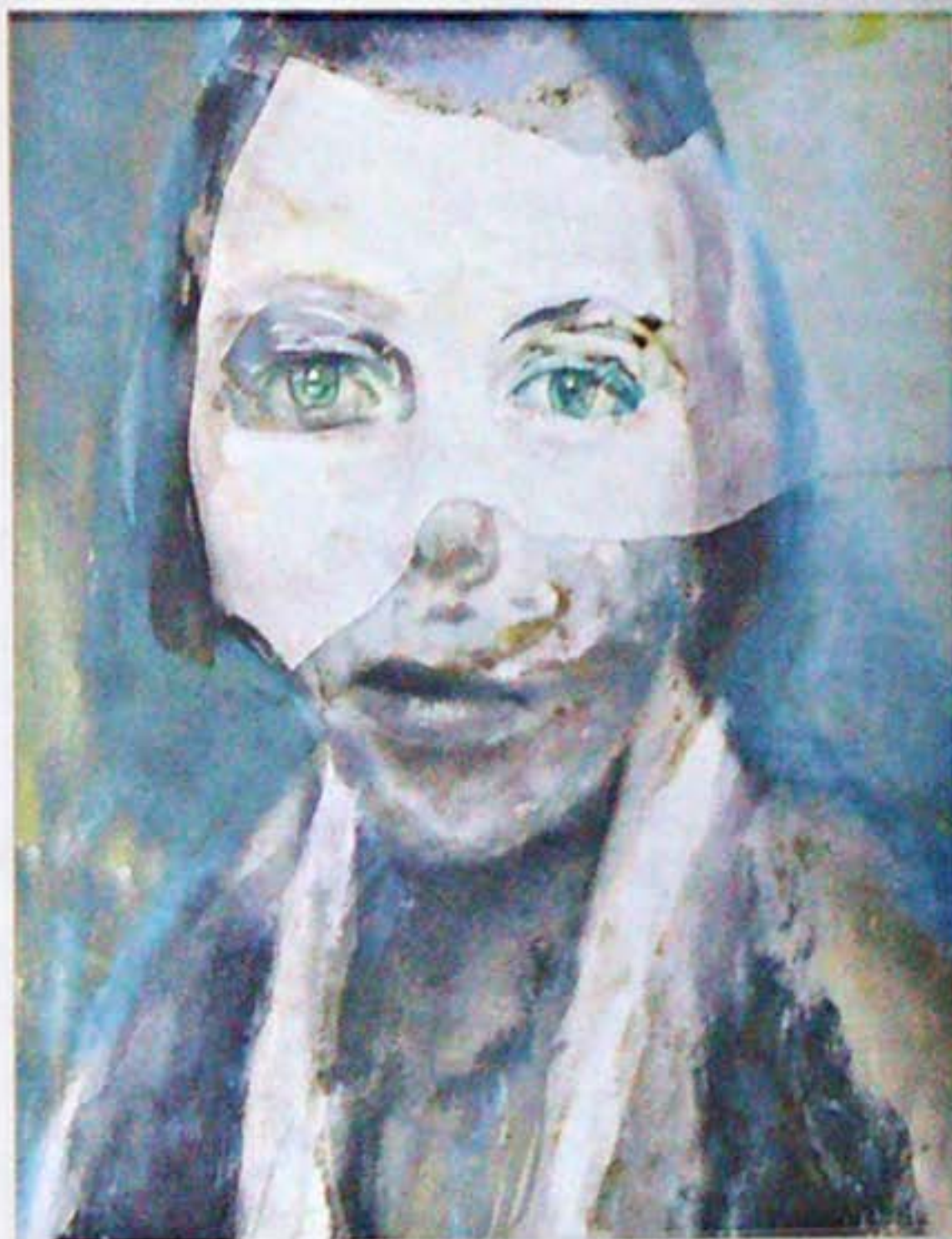

Wilma Drooger, 'Doorgaan'.

Wilma Drooger vult de meeste ruimte met haar grote krijttekening. Anneleen Hollen, Wendy Leusink en Netty Bouhuys houden het met hun foto's, illustraties en computerbewerkingen bij bescheidener formaten. Anja Zomer toont slechts één voorwerp: een ketting van wol, zilver en keramiek.

Vanaf de straat springt de 'digitale grafiek' van Netty Bouhuys er al uit. Ze maakt computerbewerkingen van geschilderde portretten van 'uitzonderlijke mensen' – veelal depressieve of psychiatrische patiënten. Deze schilderijen bewerkt ze door er semitransparante lagen aan toe te voegen, ze te vervormen, er in te krassen, te gummen, delen te vervagen en ze met kleur te bewerken.

In het grootste werk kijkt een vrouw met een pagekapsel je indringend aan. Ze gaat schuil onder wazen en vegen in koele kleuren. De helft van haar gezicht is bedekt met een halfttransparante 'strook' waar Bouhuys twee uitsparingen in gegumd heeft. Alle aandacht gaat naar de ogen: starende kijkers, die extra opvallen door bewerkingen in helder aquamarijn en groen. De geportretteerde vrouw heeft een transformatie ondergaan. Ze draagt niet alleen een masker, maar gaat ook verscholen onder allerlei bewerkingen. Niet tien meter, maar in dit geval tien pixels diep, en toch indringend aanwezig. Met haar werk bewandelt Bouhuys de dunne lijn tussen digitaal en analoog. Deze balans weet ze echter goed te bewaren. Mede door het matte papier blijft het werk een mix tussen de ambach-

Netty Bouhuys, zonder titel.

telijke penseeltoets en de gladde digitale wereld: expressief en afstandelijk tegelijk. Ook aantrekkelijk zijn twee mysterieuze fotoseries van Wendy Leusink, waarin op ieder moment iets onverwachts lijkt te kunnen gebeuren. Heel anders zijn weer de onbezorgde paneeltjes van Anneleen Hollen, waarin figuren zich uit verveling bezig lijken te

houden met handelingen als het sorteren van de was. De combinatie levert een frisse tentoonstelling op met werk van onze oosterburen. Of de Groningers een typische 'Groninger stijl' hebben kan betwijfeld worden, maar vaker langskomen mogen ze zeker.

GRYTSJE KLUNSTRA